

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

★
1956 metų
kovo mėn.
31
šeštadienis
Nr. 27 (1001)
★

Kaina 15 kap.

Maskva, Kremlius
1956 m. vasario 7 d.

I S A K A S DĖL GARBĖS VARDŲ „MOTINA—DIDVYRĖ“ SUTEIKIMO LIETUVOS TSR DAUGIAVAIKĖMS MOTINOMS

Suteikti garbės vardą „Motina—didvyrė“, įteikiant ordiną „Motina—didvyrė“ ir TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo raštą, motinoms pagimdžiusioms ir išauginusioms dešimt ir daugiau vaikų:

...Zulonienei Adėlei, Jono d.—Kupiškio rajono „Mūsų rytojaus“ kolūkio kolūkietei.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas

K. VOROŠILOVAS

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Sekretorius

N. PEGOVAS

KOLŪKIO SIENLAIKRAŠTIS

Kaip ir eilėje kitų kolūkių, taip ir „Mituvo“ žemės ūkio artelėje dar pasitaiko įvairių trūkumų, nesklaidumų, kurie pasireiškia dėl kai kurių kolūkiečių tinginio, nesąžiningos pažiūros į patikėtą darbą. Čia leidžiamas satyrinis sienlaikraštis „Genys“ laiku reaguoja į tokios reiškinys, iškelia aikštėn jų kaltinimus, atvaizduoja juos karikatūrinuose piešiniuose. Tokiu būdu sienlaikraštis padeda kolūkio valdybai kovoti prieš žemės ūkio artelės įstatų pažeidėjus, simulantus, nes kolūkiečiai, pamatę save karikatūrose bei perskaitę apie save satyrinius, pajaukiančius žodžius, aktyviau įsijungia į kolūkinę gamybą, šalina prileistas darbe klaidas. Taip, pvz., pastarajame sienlaikraščio numeryje kritikos susilaukė kolūkio kalviai J. Kriovė ir P. Rudinskas už žemės ūkio inventoriaus remonto vilkinimą, o arklių šėrikas J. Vilkas—už nepatenkinamą arklių priežiūrą, pašarų eikvojimą. Kritika padėjo, ir minėti kolūkiečiai ėmė dirbti geriau.

Kai kuriuose kolūkiuose sienlaikraščiai leidžiami nereguliariai, juose talpinami straipsneliai yra paviršutiniški. Aišku, kad tokia sieninė spauda kolūkio valdybai bei partinei organizacijai negali suteikti rimtos

paramos kovojant prieš pasireiškiančius trūkumus ir siekiant sėkmingo visų darbų įvykdymo kolūkinės gamybos baruose. Toks sienlaikraštis („Klestėk, žeme gimtoji!“), gyvenas nusiuraminimo nuotakomis, vengias aštresnio kritikinio žodžio, yra leidžiamas „Ateities“ kolūkyje.

„Stalino keliu“ kolūkyje per pastaruosius porą metų buvo pasiekta neblogų rezultatų keliant kolūkio ekonomiką. Kai kuriose darbo šakose yra, žinoma, ir trūkumų. Todėl labai keista, kad dabartiniu metu čia nebeleidžiamas sienlaikraštis „Tarybinė žemė“, nors ankstesniais metais jis tikrai suteikė nemažą paramą artelės valdybai.

„Aušros“, „Artojo“ ir kai kuriuose kituose rajono kolūkiuose sienlaikraščiai iš viso neleidžiami. Tai rodo, kad tų kolūkių valdybos visai neįvertina sieninės spaudos, kaip aktyvaus pagalbininko.

Būtina užtikrinti, kad kiekviename rajono kolūkyje būtų leidžiamas veiksmingas ir kovingas sienlaikraštis, nušviečiantis kolūkiečių darbą, jų socialistinį lenktyniavimą vykdant TSKP XX suvažiavimo nutarimus.

Partinių organizacijų ir kolūkių valdybų uždavinys—visokeriopai rūpintis sienine spauda.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo I S A K A S

Dėl nėštumo ir gimdymo atostogų pailginimo

Siekiant toliau gerinti motinos ir vaiko apsaugą, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas n u t a r i a:

Nuo 1956 metų balandžio 1 d. pailginti nėštumo ir gimdymo atostogas nuo 77 iki 112 kalendorinių dienų, ir nustatyti atostogų laiką—56 dienas iki gimdymo ir 56 dienas po gimdymo, išmokant už šį laikotarpį pašalpą nustatytą tvarka.

Nenormalaus gimdymo atveju arba pagimdžius du ir daugiau vaikų, po gimdymo suteikiamos 70 kalendorinių dienų atostogos.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas

K. VOROŠILOVAS

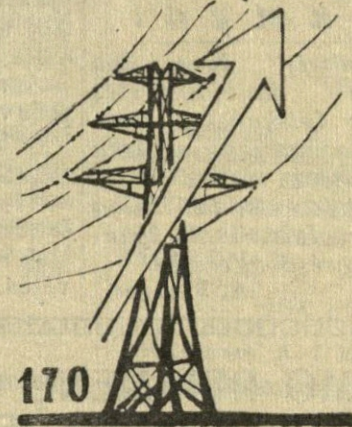
TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Sekretorius

N. PEGOVAS

Maskva, Kremlius
1956 m. kovo 26 d.

Šalies elektrifikavimas šeštajame penkmetyje

1920 metų lapkričio 14 dieną Vladimiras Iljičius Leninas dalyvavo atidarant elektrinę Maskvos srities Kašino kaime. Tuomet dar nebuvo pasibaigęs pilietinis karas. Jau naujai Tarybų respublikai teko susidurti su didžiuliais sunkumais. Bet Leninas nepaisant to, kad vyko karas ir šalyje buvo suirutė, matė mūsų Tėvynės ateitį. Gillai tikėdamas tarybine santvarka, darbininkų ir valstiečių sąjunga, Leninas sakė: elektra—didi jėga, bet darbo žmonių rankose—tai milžiniška jėga.

MILIJARDŲ
KILOVATVALANDŽIŲ 320

Kaip toli į priekį nužengė mūsų šalis per tą laiką! Lenino parengtu 1920 metais GOELRO planu buvo numatyta per 10—15 metų pastatyti šalyje 20 šiluminių elektrinių bendro 1 milijono 110 tūkstančių kilovatų galingumo, 10 hidroelektrinių bendro 640 tūkstančių kilovatų galingumo. Jau 1935 metų pabaigoje šis planas buvo viršytas daugiau kaip 4 kartus!

Spartus mūsų šalies elektrifikavimas suvaldino lemiamą vaidmenį paverčiant mūsų Tėvynę iš agrarinės šalies didžiai industrializuota valstybe su galinga kolūkine santvarka.

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XX suvažiavimo Direktyvose dėl šeštojo penkmečio plano liaudies ūkiui išvystyti 1956—1960 metais didelė reikšmė skiriama tolesniam šalies elektrifi-

fikavimui. Šeštojo penkmečio pabaigoje, palyginti su 1955 metais, elektros energijos suvartojimas pramonėje išaugo 2 kartus, žemės ūkyje—2,2 karto, transporte—2,3 karto.

Kapitaliniai idėjimai į elektrinių statybą šeštojo penkmečio metais palyginti su penktuoju penkmečiu padidės 90 procentų. Elektrinių pajėgumas padidės 2,2 karto, o elektros energijos išdirbis—88 procentais.

Toks greitas energetikos išvystymas įgalins išplėsti visų liaudies ūkio šakų elektrifikavimą. Elektrinių pajėgumo padidėjimas turės lemiamą reikšmę techninei pažangai, darbo našumo kėlimui. Šeštojo penkmečio metais bus užbaigtas tarybinių ūkių ir mašinų—traktorių stočių elektrifikavimas, dvigubai padidės elektrifikuotų kolūkių skaičius.

Naujojo penkmečio metais bus užbaigtos statyti Kuibysovo ir Stalingrado hidroelektrinės ant Volgos upės, daugiau kaip po 1 milijoną kilovatų galingumo kiekviena. Štos rikiuotės prie Dniepro upės Kremensko ir Dnieprodzeržinskio hidroelektrinės. Bus statoma vieno milijono kilovatų galingumo Saratovo hidroelektrinė.

Penkmečio metais prasidės 3 milijonų 200 tūkstančių kilovatų galingumo Krasnojarsko hidroelektrinės, Žemutinės Kamos, Čeboksarų HES prie Volgos ir eilės kitų elektrinių statyba.

1960 metais mūsų šalyje bus gaminama 320 milijardų kilovatvalandžių elektros energijos arba 168 kartus daugiau, negu 1913 metais. Bus pastatyta 2—2,5 milijono kilovatų galingumo atominės elektrinės.

Buržuazijos valdoma Lietuva tiek pagal bendrą elektros išdirbį, tiek pagal išdirbį

vienam gyventojui užėmė paskutinę vietą Europoje. Lietuvoje elektra naudojosi tik 19 procentų visų gyventojų. Dėl labai aukštos kainos elektra negalėjo naudotis netik kaimas, bet ir žymi miestų gyventojų dalis.

Tik Tarybų valdžios atkūrimas Lietuvoje, broliška tarybinių tautų pagalba sudarė visas sąlygas plačiai elektrifikuoti respublikos miestus ir kaimus, pramonę, MTS, tarybinius ūkius ir kolūkius.

Pokario metais Tarybų Lietuvoje pastatyta eilė šiluminių

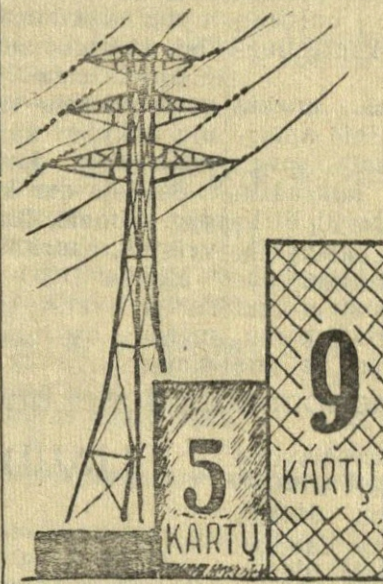
elektrinių pajėgumai. Pastatyta tarprespublikinė kolūkinė „Tautų draugystės“ hidroelektrinė, o taip pat hidroelektrinės prie Strėvos, Šešupės, Nevėžio ir kitų upių. Jau 1955 metais Tarybų Lietuva elektros energijos gamino maždaug 5 kartus daugiau, negu 1940 metais.

TSKP XX suvažiavimo Direktyvose numatyta naujajame penkmetyje užbaigti statyti galingą Kauno hidroelektrinę prie Nemuno. Bus baigta statyti eilė tarpkolūkių hidroelektrinių,

jų tarpe Antalieptės, Neveriškių ir kitos. 1960 metais Tarybų Lietuvoje elektros energijos bus gaminama maždaug 9 kartus daugiau, negu 1940 metais.

Šeštojo penkmečio metais smarkiai išsivystys respublikos žemės ūkio elektrifikavimas. Bus elektrifikuota 500 kolūkių.

Elektrinių ir elektros energijos tinklų statyba Tarybų Lietuvoje padės toliau smarkiai išvystyti elektrinių ir hidroelektrinių. Stoją ribai žemės ūki, pakelti kiutėn nauji Petrai, „Rekyvos“ ši-

1940 1955 1960
elektros ir hidroelektrinių. Stoją ribai žemės ūki, pakelti kiutėn nauji Petrai, „Rekyvos“ ši-

Keičiant komjaunimo dokumentus

Rajono komjaunimo organizacijoje vyksta komjaunimo dokumentų keitimas. Eilė pirmųjų komjaunimo organizacijų, kaip Subačiaus ir Šimonių vidurinių mokyklų moksleivių, mokytojų, šiam įvykiui kruopščiai ruošėsi, atvyko organizuotai pagal nustatytą grafiką. Pasiruošiant komjaunimo dokumentų keitimui, Subačiaus vidurinės mokyklos pirminė komjaunimo organizacija pravedė platų aiškinamąjį darbą dėl LLKJS eilių augimo. Pastaruoju metu komjaunimą priimta 12 geriausių moksleivių.

Komjaunimo rajono komitetas organizavo eilę idomių priemonių komjaunuoliams, atvykusiems pakeisti dokumentų. Rusų septynmetės mokyklos komjaunuoliams buvo organizuotas susitikimas su Didžiojo Tėvynės karo dalyviu drg. Firsovu. Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos komjaunuoliai susitiko su Didžiojo Tėvynės karo dalyviu kariniu komisaru drg. Garniu. Taip pat numatytas susitikimas su partizaninio judėjimo dalyviu drg. Paplausku.

B. Liepa

TARYBINĖ STATYBA

Už buitinių taškų darbo pagerinimą

Prieš mėnesį įvykęs TSKP XX suvažiavimas iškėlė vietinės pramonės darbuotojams atsakingą uždavinį: žymiai padidinti produkcijos išleidimą ir pagerinti jos kokybę. Kaip gi šie uždaviniai pradėti vykdyti Kupiškio rajono pramonės kombinate, ypač jo buitinio aptarnavimo taškuose?

Įvykusi miesto Darbo žmonių deputatų tarybos V sesija (ketvirtąjį šaukimo) į minėtą klausimą davė atsakymą. Pramkombinato gyventojų buitinio aptarnavimo taškai dirba nepatenkinamai.

Deputatai, išklausydami pramkombinato direktorių drg. Damaševičių, tikėjosi išgirsti tai, kaip pramkombinato vadovybė galvoja padėti pagerinti, kokios trūkumų priežastys, ypač kokybės atžvilgiu, ir t. t. Tačiau apart 10 minučių gražbylostės, jie iš drg. Damaševičiaus nieko negirdėjo. Argi tai ataskaita sesijoje?

Papildomajame pranešime, kurį padarė deputatas drg. Jugulyš, aštriai buvo kritikuota pramkombinato administracija, kuri mažai kreipia dėmesio į buitinių taškų darbą, nekontroliuoja jų.

Pramkombinatas mieste turi nemažą buitinio aptarnavimo taškų, kaip, pvz., avalynės, baldų, laikrodžių ir rašomųjų mašinelių dirbtuves, siuvelyką, kirpyklą, vilnų karšyklą ir kitas įmones, tačiau jos sistemingai neįvykdo gamybinių planų, dirbančiųjų tarpe silpna

darbo drausmė, blogos darbo sąlygos, trūksta įrankių ir medžiagų, jose išleidžiama produkcija žemos kokybės. Ypač blogi baldų ir avalynės dirbtuvių gaminiai.

Pasisakęs deputatas drg. Masilionis kritikavo pramkombinato direktorių drg. Damaševičių už tai, kad jis be jokio kruopštumo padarė pranešimą, neanalizavo buitinių taškų darbo, nenužymėjo konkrečių gairių jo pagerinimui. Deputatas drg. Jelnionienė pasisakė apie blogą baldų dirbtuvės darbą, apie jos žemą gaminių kokybę. Nesant reikiamo vadovavimo bei kontrolės, prileidžiami stambūs trūkumai.

— Pramkombinato direktorius drg. Damaševičius, — kalbėjo pramkombinato echo vedėjas drg. Grigalaitis, — kaip gali reikiamai vadovauti buitiniams taškams, jei nežino tiksliai gamybinių planų. Gaunama nauja technika įrengiama paskubomis, nesupažindinami darbininkai su jos veikimu. O tai privedė pastarosiomis dienomis prie darbininkų susižalojimų. Gamība vykdoma nenuosekliai, šturmuojama.

Apie žemą pramkombinato buitinių taškų gaminių kokybę kalbėjo deputatas drg. Janilionis.

Sesijoje dar kalbėjo drg. drg. Vitonis, Dugnas, Matveikytė, Kutra ir kt.

Miesto DŽD tarybos V sesija svarstyta klausimu priėmė atitinkamą sprendimą.

Joniškio rajono Julijaus Janonio vardo žemės ūkio artelės kolūkiečiai už pasiektus laimėjimus vystant gyvulininkystę praeitais ūkiniais metais gavo rajono vykdomojo komiteto ir partijos rajono komiteto pereinamąją Raudonąją vėliavą. Kolūkyje kiekvienam šimtui ha ariamos žemės gauta 12 centnerių kiaulienos, o 100 ha naudmenų — 116 centnerių pieno ir 21 centneris mėsos.

Visuomeninių gyvulių produktyvumas nemažėja ir žiemos mėnesiais. Melžėja A. Bertulienė iš kiekvienos 16 jai priskirtų karvių per šiu gyvulininkystės metų 4 mėnesius primelžė po 442 kg pieno. Nuo 100 ha naudmenų melžėja A. Bertulienė ir kolūkiečių veterinarijos technikas S. Impolis apžiūrė naujagimį veršiką.

V. Rupšlaukio nuotr. (ELTA).

Trumpai

♦ „Laisvės“ žemės ūkio artelės IV laukininkystės brigados laiškanės Garbauskas sąžiningai atlieka jam patikėtą darbą. Drg. Garbauskas visada laiku pristato kolūkiečiams spaudą bei korespondenciją.

A. Vanagas

VIETOJ FELJETONO

Mūsų arbatinės virtuvėje...

Iš šalies pažūrėjus, atrodo, kad Kupiškio miesto arbatinėje, esančioje Gedimino gatvėje Nr. 40, darbas vyksta tvarkingai: klientai, nors kartais jiems ir ilgokai prie stalo tenka palaukti, vis dėlto aptarnaujami. Bet, reikia pasakyti, kad įvairių nesklaidumų čia nemaža. Štai, piliētis, užsisakęs laikę pietų slyvų kompoto, kas aiškiai parašyta valgių sąrašė, tegu tik saldžiarūkštį vandenėlį, į kurį primesta slyvų kauliukų. Kur dingsta pačios slyvos, tą gerai žino tik arbatinės darbuotojos.

Kaip gi paruošta grietinę padavėja Martinonytė atneša užsakytoji? Atėjusi į virtuvę, ji paima šaukštą, iš indo pakabina grietinės ir ją įdeda į stiklinę, po to šaukštas atsideda jos burnoje, čia jis „suvilgomas“, ir grietinė vėl dedama į stiklinę.

Virtuvės patiekalų skaičiuma tikrina savos rūšies keturkojis „saninspektorius“. Mat, virtuvės darbininkė Elgirdienė čia atsiveda šunį, ir jis, niekieno neįsvejamas, tikrina, kur stovi kompotas, mėsa. Gaila, kad nuolaidžios virtuvės darbininkės ir arbatinės vedėja Červonikienė nesusipranta šiam „saninspektoriui“ ar kalkuliatoriui pasiūti baltą chalata...

Savaip atlieka pareigas ir padavėja Vitonytė. Atėjusi į virtuvę, ji pirštais ima agurkus ar kopūstus ir juos deda į lėkštę, lyg nebūtų šakučių ar šaukšto. Panašiai elgiasi ir kitos padavėjos. Tarp kitko, kaip gi

kartais Vitonytė nuplauna nuo nešvarumų rankas, dirbdama arbatinėje? Ji, pasirodo, ėmė naudotis savo pačios racionalizaciniais sugėbėjimais: atėjusi iš arbatinės kambarių į virtuvę, rankas, vietoje to, kad nuplovus, patrina į ištinkuotas sienas... Reiškia, viskas tvarkoj... Arbatinės lankytojai to, žinoma, nemato, tačiau drg. Červonikienė tai ne paslaptis. Apie tai, kad Vitonytė labai „pamėgo“ švarą, kalba ir kitas faktas. Pastebėjusi, kad lėkštės pakraščiai yra nešvarūs, ji delnu apsuks aplink lėkštę, ir... sriubą galima nunešti užsakytoji. Nesvetimas jai ir išdidumas. Būna taip, kad, priėjusi prie kliento, ji klausia: „Ką užsakytė?“ Tuo tarpu žvilgsnis įbestas į langą. Ką gi klientas tokiu atveju gali pagalvoti? Nebent tai, kad su juo visai nesiskaitoma ir kad Vitonytė nepatenkinta savo pareigomis, savo darbu, kad jai nuobodu ir pikta aptarnauti atėjusį klientą.

Pasitaiko, kad kuris nors arbatinės lankytojas, nesulaukdamas atnešant pietų, kreipiasi į Vitonytę: — Kada atnešite? Jau bent valandą laukiu.

— Ir dar valandą lauksi! — tokiu atveju išgirsta atsakymą.

Čia tik dalis suminėta tų dalykėlių, kurie vyksta Kupiškio arbatinėje, jos virtuvėje. Ir nejaugi visa tai nežinoma arbatinės vedėjai Červonikienėi, rajkoopsjungos vadovybei, o darbininkai ir saninspektoriai?

K. Girūnas

LIAUDIES VARTOJIMO REIKMENŲ GAMYBOS AUGIMAS RESPUBLIKOJE

TSKP XX suvažiavimo Direktyvose dėl šeštojo penkmečio plano didelis dėmesys skiriamas liaudies vartojimo reikmenis gaminantį pramonei išvystyti. Didinant pramoninių prekių gamybą, kartu numatyta žymiai išplėsti jų asortimentą, pagerinti kokybę ir išorinį apipavidalinimą. Plataus vartojimo reikmenų gamyba šeštajame penkmetyje padidės maždaug 60 procentų, o palyginti su 1940 metais — 3,5 karto.

Lietuvos TSR bendroji visos pramonės produkcija per penkmetį padidės maždaug 1,8 karto, tame tarpe respublikinės pramonės — 1,6 karto. Toliau bus išvystyta lengvoji ir maisto pramonė.

Odinės avalynės gamyba per penkmetį padidės 1,8 karto. Vien tik Vilniaus Bidukevičiaus vardo kombinato avalynės fabrike vyriškos ir moteriškos avalynės gamyba išaugs 2,7 karto. 1960 metais fabrikas kasdien gamins 6 tūkstančius porų avalynės, palyginti su 2,5 tūkstančio porų 1955 metais. Per metus įmonė išleis beveik 2 milijonus porų avalynės.

Palyginti su 1955 metais, šilkinė, medvilninė ir lininė audinių gamyba respublikoje padidės 2,2 karto. Viena stambiausių Lietuvos tekstilės įmonių — „Drobės“ fabrikas į penkmečio pabaigą išleis produkcijos 65 procentais daugiau, negu 1955 metais.

Padidės kojinių bei puskojinių gamyba. Naujus šiuolaikinius įrengimus gaus „Silvos“ kojinių fabrikas. Žymiai daugiau produkcijos bus išleidžiama ir kituose kojinių fabrikuose.

Didelis dėmesys skiriamas siuvinių gamybai išplėsti. Bus ne tik padidinta gamyba, bet ir išleidžiama daug naujų fasonų bei modelių, kad darbo žmonės būtų aprūpinti gerais ir

gražiais drabužiais. Respublikos siuvimo fabrikai bus specializuoti. Pavyzdžiui, Vilniaus „Lelijos“ fabrikas gamins vyriškus ir moteriškus paltus, „Laisvės“ fabrikas — apsiaustus, „Dangos“ — vaikiškus kostiumus. Naujos siuvimo įmonės bus pastatytos Alytuje, Raseiniuose ir Vilkaviškyje.

Pokario metais pirmą kartą Lietuvoje buvo pradėti gaminti dviračiai. Šiaulių dviračių gamykla tapo viena stambiausių respublikos pramonės įmonių. Šeštajame penkmetyje fabrikas įsivys dviračių suaugusiems gamybą. Bus taip pat daugiau gaminama vaikiškų dviračių. 1960 metais gamykla išleis dviračių „Ere-

liukas“ ir „Kregždutė“ dvigubai daugiau, negu penktojo penkmečio pabaigoje.

XX suvažiavimo Direktyvose dėl šeštojo penkmečio plano ypatingas dėmesys skiriamas maisto prekių, visų pirma mėsos ir pieno produktų gamybai smarkiai padidinti. Partijos ir Vyriausybės įvykdytos priemonės žemės ūkiui smarkiai pakelti įgalina mėsos ir pieno pramonės įmones sparčiai padidinti produkcijos gamybą.

Mėsos gamyba respublikoje padidės maždaug 1,9 karto. Vilniuje bus pastatytas naujas didelis mėsos kombinatas, kuris per parą perdirbs daugiau kaip 30 tonų mėsos ir pagamins 10 tonų dešrų dirbinių.

Pradės veikti 10 naujų sviesto bei sūrų gamybos įmonių, kurios perdirbs 30 tūkstančių tonų pieno per metus. Nauja didelė pieninė pradės veikti Šiauliuose. Kapitaliniai įdėjimai į Lietuvos mėsos ir pieno produktų pramonę, palyginti su penktuoju penkmečiu, padidės 1,9 karto.

1960 metais konservų respublikoje bus gaminama 5,6 karto daugiau, negu 1940 metais.

Iš esmės produkcijos gamyba šeštajame penkmetyje žymiai padidės, visų pirma, geriau išnaudojant turimus pajėgumus, išplečiant veikiančias įmones, modernizuojant ir pakeičiant seną techniką, toliau gerinant darbo ir gamybos organizaciją. Darbo našumą pramonėje numatyta pakelti ne mažiau kaip 50 procentų.

Įvykdžius šeštojo penkmečio planą, toliau smarkiai pakils darbo žmonių gerovė ir bus padarytas didžiulis žingsnis pirmyn į komunistinės visuomenės sukūrimą mūsų šalyje.

R. Šleivyte

ODINĖS AVALYNĖS

AUDINIŲ

MĖSOS

PIENO

MUMS RAŠO

Nubausti grobstytoja

„Laukų spartuolio“ žemės ūkio artelės VI laukininkystės brigados brigadininko Povilo Alekno priežiūroje yra du visuomeniniai erzilai. Tuo pasinaudodamas, Alekna kartu su erzilais laiko ir šeria asmeninius gyvulius: dvi karves ir dvi avis. Kad jis grobsto kolūkio pašarus, pastebėjo

ir revizijos komisijos pirmininkas V. Augulis. Tas faktas buvo iškeltas kolūkio ataskaitiniame susirinkime, bet padėtis iki šiol ta pati, nes kolūkio valdybos pirmininkas P. Kaminskas kritikos P. Alekno adresu „nenugirdo“, ir grobstytojas nenubaustas.

P. Širvy

MŪSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Drauge Mikalajūnai, argi taip galima?“

Taip pavadintame straipsnyje, tilpusiame šių metų sausio 25 dienos „Stalino keliu“ numeryje, buvo rašoma, kad „Palangos“ kolūkio narys J. Jurevičius pagrobė nemažą kiekį visuomeninių pašarų.

Puožo apylinkės DŽDT vykdomasis komitetas praneša redakcijai, kad spaudoje iškelti faktai pasitvirtino. Iš J. Jurevičiaus paimita dvi tonos šieno ir perduota kolūkio pašarininkui.

Siaulių rajono „Naujo gyvenimo“ kolūkis praeitais ūkiniais metais už daržoves gavo 415 tūkstančių rublių pajamų. Kolūkio daržovių augintojai, apsvaistę TSKP Centro Komiteto ir TSRS Ministrų Tarybos nutarimą „Apie bulvių ir daržovių gamybos bei paruošų padidinimą“, išsipareigojo šiais metais paruošti dar 300 inspektų langų, įrengti naują 100 kvadratinį metrų plotą šiltnamį. Prisiimtą išsipareigojimą kolūkiečiai garbingai vykdė. Šiuo metu šiltnamiuose puikiai auga ridikėliai, agurkai, salotos, pomidorai, ankstyvieji kopūstai ir kt. Kolūkis iš realizuotų žalių svogūnų jau gauna pirmuosius tūkstančius rublių pajamų. Nuo to laiko daržininkas A. Benetis ir kolūketė S. Vaznytė ruošia naujus inspektų langus.

V. Rupšlaukio nuotr.

(ELTA).

Daugiau trąšų kolūkių laukams

Šalčininkų rajono kolūkiuose įtemptai kovojama už gausų pirmųjų šeštojo penkmečio metų derlių. Atsakydami į istorinius TSKP XX suvažiavimo nutarimus, rajono žemės ūkio darbo žmonės išsipareigojo 1956 metais pusantro karto padidinti grūdinių kultūrų derlingumą, gauti po 140 centnerių bulvių iš kiekvieno hektaro, žymiai pakelti kukurūzų derlingumą.

Praktiškai įsitikinę dideliu trąšų naudingumu, kaimo darbo žmonės dabar stengiasi kuo geriau išnaudoti rogių kelią, kad kiek galima daugiau paruoštų ir išvežtų vietinių trąšų į laukus. Ypač gerai organizuotas trąšų ruošimas ir vežimas Budiono vardo, „Naujojo kelio“, Malenkovo vardo, „Spalio“ kolūkiuose ir Jašiūnų tarybiname ūkyje. Čia į kiekvieną pasėlių hektarą jau išvežta po 25 tonas organinių bei mineralinių trąšų. Sėkmingai dirbti padeda kolūkiečių ir tarybinių ūkių darbininkų iniciatyva, jų novatoriškumas.

Budiono vardo kolūkio trečioji laukininkystės brigada, kuriai vadovauja drg. Griaznovas, jau išvežė į savo sklypus apie 10 tūkstančių tonų trąšų. Dabar šios brigados nariai baigia vyk-

dyti prisiimtą išsipareigojimą—išvežti į kiekvieną pasėlių hektarą ne mažiau kaip po 40 tonų vietinių trąšų ir po 4–5 tonas durpių, mėšlo ir fosforitmilčių mišinio rūgių pasėliams ankstyvą pavasarį patręšti.

Kaip organizuotas trąšų vežimas drg. Griaznovos brigadoje? Vienam kolūkiečiui vidutiniškai iš viso reikia išvežti ne mažiau kaip 100 tonų trąšų. Kiekvienas šios brigados narys turi konkrečią dienos užduotį. Vežantieji trąšas materialiai skatinami. Už kiekvieną išvežtą toną durpių priskaitomi darbadieniai ir papildomai išmokama po vieną rublį pinigais. Durpės, mėšlas ir fosforitmilčiai kompostuoti išvežami į iš anksto kiekvienam brigados nariui paskirtą vietą. Tai įgalina išvežtas trąšas apmatuoti ir nustatyti jų kiekį.

Durpėms ir mėšlui vežti brigada naudoja 30 rogių. Joms pritaisytos specialios dėžės su atidaromąja šonine siennele. Arkliai, kuriais vežamos trąšos, gerai prižiūrimi ir gauna padidintą pašaro davinį.

Be to, Budiono vardo kolūkyje trąšos vežamos dviem kolūkio sunkvežimiais ir traktoriumi. Jašiūnų MTS traktorininkas Romualdas

Rogoža traktoriumi „DT-54“ per dieną padaro iki 12 reisų ir išveža po 50–60 tonų durpių. Tokį didelį išdirbį jie pasiekė todėl, kad trąšoms vežti naudoja tręjas traktorines roges: į vienas roges kraunamos trąšos, kitomis tuo metu vežamos trąšos, o trečiosios iškraunamos lauke. Sėkmingai naudoja traktorines roges ir Jašiūnų tarybinio ūkio mechanizatoriai. Per trumpą laiką jie išvežė į laukus 12 tūkstančių tonų durpių. Tarybiname ūkyje trąšos vežamos ir sunkvežimiais bei baigtais remontuoti traktoriais.

Vertinga Budiono vardo žemės ūkio artelės kolūkiečių ir Jašiūnų tarybinio ūkio darbininkų iniciatyvą dabar perėmė visi rajono kolūkiečiai, tarybinių ūkių ir MTS darbininkai.

Neseniai įvykusiame rajono kolūkių pirmininkų pasitarime prisiimtas naujas, padidintas išsipareigojimas—išvežti į kolūkių laukus žiemos laikotarpiu ne 150 tūkstančių tonų organinių bei mineralinių trąšų, kaip buvo numatyta anksčiau, o 200 tūkstančių tonų. Prisiimtas išsipareigojimas sėkmingai vykdomas.

V. Pronkulis

Lietuvos KP Šalčininkų rajono komiteto propagandos ir agitacijos skyriaus vedėjas

Naujas knygas

Chruščiovas, N. S. TARYBŲ SAJUNGOS KOMUNISTŲ PARTIJOS CENTRO KOMITETO ATASKAITINIS PRANEŠIMAS PARTIJOS XX SUVAŽIAVIMUI 1956 M. VASARIO 14 D. V., Laikraščiu ir žurnale 1-kl., 1956. 134 p. su portr. 75.000 (125.000) egz. Rb 1,50.

Mikojanas, A. I. KALBA TSKP

XX SUVAŽIAVIME 1956 METŲ VASARIO MĖN. 16 D. V., Laikraščiu ir žurnale 1-kl., 1956. 36 p. su portr. 15.000 egz. Rb 0,40.

Pervuchinas, M. G. KALBA TSKP XX SUVAŽIAVIME 1956 METŲ VASARIO MĖN. 22 D. V., Laikraščiu ir žurnale 1-kl., 1956. 30 p. su portr.

15.000 egz. Rb 0,30.

Čarušinas, E. ir Šumskaja, E. LINKSMYBĖS. (Eilėraščiai. Iki mokykl. amž. vaikams). Ilustr. E. Čarušinas. Vertė K. Kubilinskas. V., Valst. grož. lit. 1-kl., 1956. 13 p. su ilustr. 50.000 egz. Rb 0,95.—Prieš antr. aut. Eugenijus Čarušinas.

K. Valaitis

Vakaras klube-skaitykloje

(Apybraiža)

Tai buvo prieš mėnesį... Vėjo gūsių blaškomos, snaigės sukosi dideliais verpetais, atsitrekdamos ir taip jau į dideles pusnis. Žinia, kad po tokios nakties pusnių keteros dar labiau išaugs, ir važiuoja kolūkiečiai jas turės apilenkti.

Tačiau toks oras nebaisus jaunimui, kolūkiečiams, norintiems šį pavasarį aplankyti savąją „Aušros“ kolūkio klubą-skaityklą. Rodos, kad stūgaujantis ir besiblaškas sniegas vėjas jiems kaip tik priduoja daugiau žvalios energijos, jėgų.

Subilda žingsniai, sutrinksi durys, ir į jaukų klubo-skaityklos kambarį, apšviestą lempomis, įvirsta keletas jaunuolių ir merginų.

—Sveika, Zina! Dar nesušalai?—linksmi jie sveikina klubo-skaityklos vedėją Varkalytę, neseniai grįžusią iš Kapsuko.

Jaunimas gerbia ir myli komjaunuolę Ziną Varkaly-

tę. Jie prašo papasakoti Ziną apie tai, kas naujo matyti Kapsuke, kaip sekėsi laikyti egzaminus, kokių naujų filmus teko matyti. Ir Zina noriai su jaunimu dalinasi išpučiais. Po to pasipila dar visa eilė klausimų.

Į klubą-skaityklą renkasi vis daugiau ir daugiau žmonių. Vieni čia nutaria parungtyniauti šaškėmis, kiti sklaido laikraščius ir žurnalus puslapius, tretį keičiasi knygas, o meninės savi-veiklos ratelio nariai šokėjai laukia prasidedant eilinės repeticijos.

Priėjusi prie stalo, už kurio sėdi Zina Varkalytė, kolūkio paukščių fermos vedėja G. Purnaitė prašo jai parinkti kokią nors idomę ir vertingę knygą. Ji jau perskaitė Šolochovo „Pakeltą velėną“, A. Gudaičio-Guzevičiaus „Brolius“ ir eilę kitų grožinės literatūros knygų.

Knygos pakeisti atėjo ir S. Stankevičienė. Ji domi-

si ir perskaitė ne tik V. Lacio „Į naują krantą“, Nikolajevos „Piūtį“ ir daugelį kitų, bet taip pat eilę knygų apie gyvulininkystę. Kolūkio zootechnikė G. Kerzaitė, irgi būdama uoli knygų skaitytoja, stengiasi, kad kolūkiečiai, dirbą gyvulininkystėje, perskaitytų kuo daugiau knygų, surištų su jų tiesioginiu darbu.

Keisdama knygas, Varkalytė nebe pirmą kartą susimąsto: per mažas knygų fondas—vos apie 1.100 knygų. „Per įvyksiančią apylinkės Tarybos sesiją, galvoja ji,—teks, matyt, su pirmininku Politovu ir sekretoriumi Nekiūnu ne juokais susiremti. Kur tai matės, kad vis neišskiria lėšų naujoms knygoms įsigyti. Tiesiog pyktis ima. O jeigu jiems iškyla reikalas, tai Zina šen, Zina ten padėk“.

Kiekvienam jauku pabūti klube-skaitykloje, jei tik leidžia laikas. Čia leidžiamas aktualus stenaikraštis „Į šviesią ateitį“. Nemažas dėmesys skiriamas kritikai—tinginiai ir dykaduoniai gauna geros pylos, pamato

save karikatūriniuose piešiniuose.

...Pagaliau užgriežia akordeonas ir Zina imasi vadovavimo šokėjams. Į poras sustoja P. Siurbikytė, A. Purnas bei kiti kolūkio jaunuoliai ir merginos. Neblogai pasirodė per rajoninę dainų šventę, jie dar meistriškiau mokosi atlikti „Kolūkio pirmininką“, „Gyvatarą“, „Blezingėlę“ ir kitus šokius, o taip pat mokosi naujų. Iki šiol Zina vadovavo tik keturioms šokėjų poroms. Jinai su šokėjais dirba įtemptai, kruopščiai, nuoširdžiai jiems padėdama ištaisyti klaidas. Jaunuolių motinos neveltai stebisi:

—Iš kur ta Zina su jumis, patrakėliais, tiek kantrybės ima?..

Kada baigiasi šokių repeticijos, Ziną apsupa A. Mackevičius, A. Zlotkus, A. Juodakys ir kiti jaunuoliai bei merginos. Jie—sėnos mėgėjai, todėl savo vadovė pasakoja, kiek kuris jau išmoko besiruošiant vaidinti Audronašos 3 veiksmų 4 pavelsių pjesę „Skrajūnai“. Po to kalba nukrypsta į naujo turinio va-

karo ruošimą. Prieš kurį laiką klube-skaitykloje drauge su rajono vaikų biblioteka buvo organizuotas V. Lacio romano „Į naują krantą“ aptarimas. Jame skaitlingai dalyvavo kolūkio nariai. Vakaras jiems patiko, todėl dabar jaunimas savo klubo-skaityklos vedėją vėl kalbina dėl kitos knygos aptarimo.

Klubo-skaityklos kambarys erdvus, papuoštas. Čia kabo plakatas „Ką atsiekė „Aušros“ kolūkis 1955 metais“, rekomenduojamų traktorininkams, kukurūzų augintojams, melžėjams, arklių prižiūrėtojams skaityti knygų sąrašai ir kt.

Kai jaunuoliai ir merginos ima skirstytis į namus, jų tarpe jau užsimezga kalba apie stalo teniso varžybų suruošimą, apie artėjančią pavasarį, kada aikštelėje bus galima pažaisiti tinklinį.

Nors Zina mokosi Kapsuko gyvulininkystės techniko neakivaizdiniame skyriuje, tačiau gerai atlieka savo tiesiogines pareigas, sugeba organizuoti jaunimą ir žino, kad rytoj vakare skaityklos žiburys vėl juos čia suves.

AFRIKA BUNDA

Jau daug šimtmečių vietinius Afrikos gyventojus žiauriai išnaudoja kolonizatoriai. Pradedant XV šimtmečiu, Afrikos žemynas tapo milžiniška gyvū žmonių medžioklės vieta. Dešimtys milijonų afrikiečių buvo sugauti ir parduoti į vergiją. Iš vergų prekybos didžiulius turtus susikrovė Anglijos, Prancūzijos, Belgijos, Olandijos, Ispanijos ir Portugalijos kolonizatoriai.

Afrika yra turtinga geležies rūda, anglimi, uranu, alavu, auksu, deimantais ir kitomis vertingomis iškasenomis. Jos žemėje gausiai dera medvilnė, kava, kakao, žemės riešutai, tabakas, įvairios grūdinės kultūros. Tačiau visi šie turtai nepriklauso afrikiečiams: juos užgrobė kolonizatoriai.

Pagrindinę Afrikos dalį valdo Anglija ir Prancūzija. Anglų kolonijines valdas Afrikoje sudaro 14 teritorijų, kuriose gyvena apie 65 milijonus žmonių. Į šį skaičių įeina Aukso Krantas, Kenija, Nigerija, Tanganika, Bečuanalandas ir kitos. Prancūzija valdo Alžyrą, Tunisą, Maroką, Prancūzų Vakarų ir Ekvatorinę Afriką, Madagaskarą.

Pastaraisiais metais į Afriką ypač smarkiai skverbiasi Amerikos kapitalistai. JAV monopolijos palaipsniui užgrobia kontrolę anglų, prancūzų ir belgų bendrovėms, kurios verčiasi įvairios žaliavos, visų pirma žaliavos kariniams reikalingams, gavyba.

Kolonizatoriai atėmė iš vietinių Afrikos gyventojų geriausias bei derlingiausias žemes ir sugrūdė juos į nedidelius nederlingus sklypus. Neteikę pragyvenimo lėšų, afrikiečiai yra priversti už skurdų užmokestį dirbti užsienio kapitalistams kasyk-

lose, rūdynuose ir plantacijose. Tuos, kurie nenori dirbti savo noru, kolonizatoriai jėga priverčia dirbti.

Afrikos darbininkų darbo užmokestis yra kelis kartus mažesnis už Anglijos arba Prancūzijos darbininkų darbo užmokestį. Jo, kaip taisyklė, nepakanka net šeimai išmaitinti, nekalbant jau apie kitų poreikių patenkinimą.

Nemažiau sunki yra Afrikos valstiečių padėtis. Jie gyvena pusbadžiu, arba įdirbdami jiems paskirtus menkus nederlingus žemės sklypelius, arba vergovinėmis sąlygomis dirbdami kolonizatorių žemėse. Kolonizatorių vykdomo Afrikos valstiečių išnaudojimo mastą galima matyti iš tokio pavyzdžio: 300 tūkstančių Aukso Kranto valstiečių privalo parduoti savo produkciją per anglų kolonijinę administraciją 3 kartus pigiau, palyginus su pasaulinės rinkos esamomis kainomis. Tai duoda kolonizatoriams milžinišką pelną.

Dėl Afrikos tautų negailėstingo išnaudojimo šiame žemyne visur siaučia badas. Dėl badavimo afrikiečių tarpe plačiai paplitusios įvairios ligos — tropinė opa, skorbutas, tuberkuliozė ir pan. Anglijos kolonijose Afrikoje dėl nepakankamos mitybos miršta daugiau kaip pusė iki penkerių metų amžiaus vaikų.

Vietinių Afrikos gyventojų atvirą apiplėšimą ir siaubingą išnaudojimą lydi žiaurus rasinis diskriminavimas. Naudodamiesi mažiau sia dingstimi, arba ir be jokios dingsties, kolonizatoriai žiauriai susidoroja su afrikiečiais, neretai juos žudo.

Afrikos tautoms atsisakoma suteikti elementariausias pilietines teises: draudžiama jungtis į pro-

fesines sąjungas ir turėti savo politines partijas, nesuteikiamos rinkimų teisės. Pavyzdžiui, Šiaurės Rodezijoje per paskutiniuosius rinkimus iš beveik 2 milijonų vietinių gyventojų rinkimuose dalyvavo tik 3 žmonės, o likusiems nebuvo leista balsuoti.

Nepaisydamos kolonizatorių žiaurių represijų ir kruvino teroro, Afrikos tautos kyla į kovą prieš kolonijinę vergovę. Afrikos kolonijose auga darbininkų klasė, kuri vis dažniau ir dažniau pradeda vadovauti nacionaliniam išsivadavimo judėjimui tose šalyse. Visais pokario metais masiniai streikai ir demonstracijos vyksta Anglijos kolonijose — Ugandoje, Kenijoje, Nigerijoje, Tanganikoje ir kitose. Beveik visose kolonijose sukurtos ir sėkmingai vysto savo veiklą profsąjunginės, moterų ir kitos afrikiečių masinės organizacijos. Prancūzijos kolonijose — Alžyre, Tunise, Maroke stiprėja komunistų partijos, kurios žengia pirmosiose šių šalių tautų nacionalinio išsivadavimo judėjimor getose.

Afrikos tautos visų pirma kovoja už savo nacionalinę nepriklausomybę. Jos taip pat reikalauja sau demokratiškos teisės: spaudos ir susirinkimų laisvės, demokratiškos rinkimų ir rasinio diskriminavimo nutraukimo, legalaus profsąjungų ir politinių partijų veikimo ir t.t.

Afrikos tautos karštai užjaucia galingoji socialistinė stovykla, buvusių kolonijinių šalių tautos, pradėjusios žengti savarankiško vystymosi keliu, jas remia visa pažangioji žmonija. Remdamosios šia galinga parama, Afrikos tautos išsikovoja laisvę ir nacionalinę nepriklausomybę.

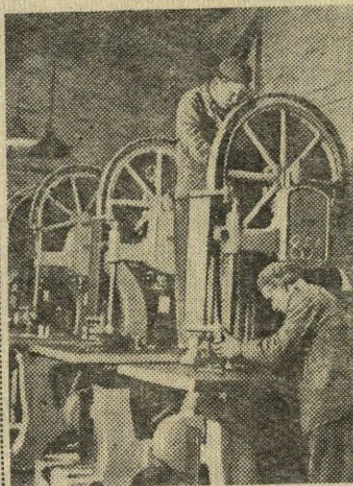
A. Bakumenko

LIAUDIES IR DEMOKRATIJOS ŠALYSE

KINIJOS LIAUDIES RESPUBLIKA. Pekinas. Užsieninės literatūros knygyno tarybinės literatūros rusų kalba skyriuje.

Sincha agentūros nuotr.

VENGRIJOS LIAUDIES RESPUBLIKA. Budapešto lengvosios mašinų statybos gamyklos ceche. Nuotraukoje: gamybos pirmūnai šaltkalviai — surinkėjai Šandor Nad ir Jožef Kezi surenka stakles.

Madjar foto nuotr.

VOKIETIJOS DEMOKRATINĖ RESPUBLIKA. Rostoko laivų statykloje nesenai į vandenį nuleistas pirmas krovininis 10.000 tonų talpos ir 157,6 metro ilgio laivas. Šis laivas turi keturius dizelinius motorus, kurių kiekvienas po 2.400 arklio jėgų. Laivo greitis iki 16,5 mylių į valandą. Nuotraukoje: naujas laivas prieš nuleidžiant į vandenį.

Centralbildo nuotr.

Afganų liaudies jumoras

Kartą žmogus galvojo: „Ir žemė ir dangus — viską dievas sukūrė man. Reiškia, dievas sukūrė mane pačiu didžiausiu iš visų gyvių“. Tuo metu atskrido uodas, atsitūpė žmogui ant nosies ir suzyzė: — Nesididžiuk tu, kad dievas dangų ir žemę sutvėrė tau. Juk tave patį jis sutvėrė man. Tai kas iš mūsų didesnis?

Vienas žmogus draugavo su šykštuoliu. Kartą jis pareiškė:

— Aš išvykstu tolimon kelionėn. Paskolinink man savo lazda. Kiekvieną kartą, kai pažūrėsiu į ją, tai prisiminsiu tave.

Šykštuolis atsakė: — Jei tu nori atsiminti mane, tai geriau bus, kai tu nieko savo rankose neturėsi. Kiekvieną kartą, kai matysi savo tuščias rankas, būtinai prisiminsi mane: prašei pas tūlą lazdos, o jis tau nedavė.

Vienas padisachas sapnavo, kad jam iškrito dantys. Jis pakvietė astrologą ir paklausė, ką reiškia šis sapnas. Šis atsakė:

— O didysis valdove, visi tavo vaikai ir giminaičiai mirs anksčiau tavęs.

Padisachas supykė ir imė astrologą kalėjimui. Praėjus kelioms dienoms, pakvietė jį ir vėl paklausė savo sapno reikšmės.

— O padisache, — atsakė astrologas, — tu gyvensi žymiai ilgiau, nei visi tavo vaikai ir giminaičiai.

Padisachas nusijuokė ir apdovanojo gudrų astrologą.

Vienas poetas savo eilėraščiuose garbino turtuolį. Šis buvo labai patenkintas ir kartą pareiškė poetui:

— Bičiuli, pinigų aš neturiu, o grūdų labai daug. Ateik rytoj, aš tau duosiu ką nors.

Poetas atėjo sekančią dieną. Turtuolis paklausė:

— Ko tu atėjai?

— Tu sakei, kad duosi man grūdų, štai aš ir atėjau.

Turtuolis tada pasakė:

— Tu apdovanojai mane žodžiais, tai būk patenkintas ir mano žodžiais. O kam man duoti grūdus?

Taip poetas ir išėjo nieko negavęs.

Sportas Mokytojų pirmenybės

Neseniai Kupiškėje įvyko rajono mokytojų stalo teniso pirmenybės.

Individualiai vyrų grupėje pirmąją vietą iškovojo daugkartinis rajono čempionas A. Opulskis (Varaniškių septynmetė mokykla).

Moterų grupėje rajono mokytojų 1956 metų stalo teniso čempiono vardą iškovojo I. Karazijaitė (Vlado Rekašiaus vardo vidurinė mokykla).

Mišriame dvejete nugalėjo A. Opulskis ir I. Karazijaitė.

R. Žekas

Kupiškio miesto Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto

1956 m. kovo mėn. 22 d.

SPRENDIMAS

Dėl švaros palaikymo Kupiškio mieste

Siekiant palaikyti reikiamą švarą mieste ir išvengti žarnyno užkrečiamų ligų pasireiškimo, Kupiškio miesto DŽDT vykdomasis komitetas nusprendė:

1. Įpareigoti miesto namų valdybą (valdytojas Laiškonis), įmonių, įstaigų vadovus, individualinių namų savininkus ir komunalinio sektoriaus gyventojus:

a) iki šių metų balandžio mėn. 15 d. išvalyti gatves, šaligatvius, aikštes, kiemus ir kitas teritorijas nuo žiemos metu susikaupusių nešvarumų;

b) tinkamai sutvarkyti naudojamus šulinius, pritvirtinant prie jų pastovius kibirus;

c) gatves, aikštes, kiemus bei šaligatvius valyti kasdien iki 7 val. ryto, išvežant šiukšles į tam tikslui skirtas vietas. Palikti ant grindinio šiukšles, mėšlus bei purvą griežtai draudžiama;

d) krautvių, kioskų bei paviljonų valdytojus įpareigoti, kad valytų šaligatvius ir grindinį 5 metrų spinduliu aplink darbovietę;

e) už šiukšlių ir kitų atmatų vertimus į sugriautus pastatus, griovius ir kitas tam tikslui nepritaikytas vietas atsako namų valdytojas, įstaigų, įmonių vadovai ir privačių namų savininkai.

2. Suteikti teisę rajono milicijos skyriaus įgaliotiniui drg. Balkauskiui ir Kupiškio sanitarinei epideminei stotčiai asmeniui, nevykdančius šio sprendimo, bausti administracine bauda iki 100 rb.

3. Šis sprendimas įsigalioja per 5 dienas nuo jo paskelbimo dienos ir galioja Kupiškio miesto teritorijoje dvejus metus.

Kupiškio miesto Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas V. VITONIS
Kupiškio miesto Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto sekretorius V. MASILIONIS

Redaktorius J. KISELEVIČIUS

EKRANAS

Kinoteatras „AUŠRA“

„Dvyliktoji naktis“ — kovo 31 d., balandžio 1 d.

Pradžia 20 val. 30 min.

Pil. Valma Juozas, s. Povilo, gyv. Kupiškio rajone, Palėvenės apy. Varaniškių kaime, iškėlė išuokos bylą Bučytei - Valmieniui Valerijai, d. Juozo, gyv. Šiaulių mieste, Kudirkos g-vė Nr. 15. Bylą nagrinės Šiaulių miesto Liaudies teismas.